

Kitab Daniel - Nomer Satus Pitung Puluh Siji

Catur Geopolitik: Vatikan, Komunisme, lan Pambudidaya Ngupaya Pangwasaning Donya

Jeff Pippenger

2024-04-01

Buku *The Keys of This Blood: The Struggle for World Dominion Between Pope John Paul II, Mikhail Gorbachev, and the Capitalist West*, ditulis déning Malachi Martin, lan kapisan diterbitaké ing taun 1990. Martin nlihi perané Paus Yohanes Paulus II minangka sawijining tokoh transformatif ing pulitik global lan diplomasi sajrone paruh pungkasan abad kaping 20. Dhèwèké ngrembug perané Sang Paus ing ambruké Komunisme ing Éropah Wétan. Buku iku nyuguhaké sawijining perspektif Katulik ngenani dinamika kang njalari kawujudané ayat kaping patang puluh saka Daniel sewelas, ing mangsa wekasan ing taun 1989.

Martin nganalisis dinamika internal Uni Sovyèt ing sangisoré kapemimpinan Mikhail Gorbachev, mligi kanthi nggatekake kawicaksanan Gorbachev bab “glasnost” (kabukakan) lan “perestroika” (restrukturisasi). Panjenengané ngrembug tantangan-tantangan sing diadhepi déning Uni Sovyèt lan upaya-upaya Gorbachev kanggo ngreformasi sistem Komunis. Panjenengané nlihi ketegangan-ketegangan géopolitik lan perjuwangan kakuwasan antarane Uni Sovyèt (raja ing sisih kidul—naga), Gréja Katulik (raja ing sisih lor—kéwan), lan apa sing diarani déning panjenengané minangka Kulon kapitalis (balané proksi saka raja ing sisih lor—nabi palsu). Panjenengané ngrembug pasulayan-pasulayan ideologis, spionase, lan operasi-operasi rahasia sing dadi ciri jaman Perang Adhem, sarta nlihi upaya-upaya saka manéka warna pihak kanggo mbentuk masa depan donya.

Martin nekanaké wigatiné Katulik minangka sawijining kakuwatan ing pulitik global lan diplomasi. Panjenengané ndhukung yèn Gréja Katulik, ing sangisoré kapemimpinan Paus Yohanes Paulus II, mainaké peranan kang wigati banget ing mbentuk lumakuné sajarah sajroning mangsa iki lan marakaké pangaruh marang asiling Perang Adhem. Panjenengané mapanaké pangaribawané Yohanes Paulus ing konteks penampakan Maria ing Fatima, Portugal, lan nandhesaké pangaruhé Fatima tumrap prastawa-prastawa global sarta peranan Gréja Katulik ing mbentuk lumakuné sajarah. Martin ngusulaké yèn prastawa-prastawa ing Fatima ngemot implikasi kenabian lan geopolitik kang wigati, mliginipun ing konteks jaman Perang Adhem.

Martin njlentrehake telung rahasia Fatima, kang miturut pratelan kaparingake déning Perawan Maria marang telung bocah pangon enom ing Fatima ing taun 1917. Panjenengané ngandharake bilih rahasia katelu, kang wiwitané dirahasiakake déning Vatikan lan nembe kaandharake ing taun 2000, ngemot pepéling-pepéling apokaliptik ngenani mangsa ngarep Greja Katulik lan jagad. Martin mratelakake bilih prastawa-prastawa ing Fatima, kalebu panampakan-panampakan lan pesen-pesen kang kawedhar déning Perawan Maria, nduwèni

implikasi kang wigati tumrap pulitik global lan tumrap perjuangan antarané komunisme lan kapitalisme sajroning mangsa Perang Adhem.

Martin negesaké peran Paus Yohanes Paulus II minangka tokoh wigati ing kawujudané ramalan-ramalan Fatima. Panjenengané ngandharaké yèn Yohanes Paulus II nyawang dhiriné dhéwé minangka “uskup nganggo klambi putih” kang kasebat ing rahasia katelu saka Fatima, lan yèn panjenengané mirsani kapausané minangka sawijining misi kanggo ngadhepi kakuwataning piala lan nglestarekaké pambaharuan rohani ing sajroning Gréja Katulik lan masarakat amba.

Martin nyaranake bilih pesen-pesen Fatima nekanake pentinge peperangan rohani lan kabutuhan tumrap Gréja Katulik kanggo ngadhepi kakuwatan piala, becik ing sajroning Gréja uga ing sanjabané Gréja. Panjenengané ndhukung panemu bilih prastawa-prastawa ing Fatima nyawisake sawijining rerangka rohani lan moral kanggo mangertèni lan nanggapi tantangan-tantangan kang diadhepi umat manungsa ing donya modern. Pesen-pesen Fatima makili pesen setan kang mbentuk Katulik supaya nampa Iblis minangka Kristus, nalika dhèwèké “nyulih pakaryaning” Kristus ing angger-angger Minggu kang enggal bakal rawuh.

“Setan bakal nindakaké mujijat-mujijat kanggo ngapusi wong-wong sing manggon ana ing bumi. Rohisme bakal nindakaké pagawéané kanthi njalari wong mati diprabawani kaya-kaya urip manèh. Badan-badan agama sing nampik ngrungokaké pesen-pesen pepélinging Allah bakal kacemplung ing pangapusan sing rosa, lan bakal manunggal karo kakuwasan sipil kanggo nganiaya para suci. Pasamuwan-pasamuwan Protestan bakal manunggal karo kakuwasan kapausan ing nganiaya umat Allah sing netepi pepakon-pepakon. Iki yaiku kakuwasan sing mbangun sistem panganiaya gedhé, kang bakal nindakaké tirani rohani marang ati nuraniné manungsa.

“Dheweke nduwèni sungu loro kaya cempé, lan gunemané kaya naga.’ Sanadyan ngakoni dadi para pandhèrèké Cempening Allah, manungsa dadi kapenuhan déning rohé naga. Wong-wong iku ngakoni menawa padha alus lan andhap-asor, nanging padha guneman lan netepaké angger-angger kanthi rohé Sétan, lan lumantar tumindaké padha nuduhaké menawa sejatine padha kosok baliné saka apa kang diakoni. Kakuwasan kang kaya cempé iki manunggal karo naga ing nindakaké perang marang wong-wong kang netepi pepakoné Allah lan nduwèni paseksiné Yésus Kristus. Lan Sétan manunggal karo wong-wong Protestan lan para papis, tumindak sesarengan karo wong-wong mau minangka allahing jagad iki, ndhikte marang manungsa kaya déné wong-wong mau iku para kawulané kratoné, kang kudu diperlakokaké, dipréntah, lan dikendhalèkaké miturut sakarepé piyambak.”

“Manawa manungsa ora gelem sarujuk kanggo ngidak-idak pepakoné Allah, roh naga kababar. Wong-wong mau dipenjara, digawa ana ing ngarepé dewan-dewan, lan didenda. ‘Lan iya marakake sakehé wong, cilik lan gedhé, sugih lan mlarat, wong mardika lan batur, padha tanpa tandha ana ing tangané tengen utawa ing bathuké’ [Wahyu 13:16]. ‘Lan iya kaparingan kakuwasan kanggo maringi urip marang gambaring

kéwan iku, supaya gambaring kéwan iku bisa ngandika, lan njalari supaya sapa waé sing ora nyembah marang gambaring kéwan iku padha dipatèni' [ayat 15]. Mangkono Iblis ngrebut hak kaistimewané Yéhuwah. Manungsa duraka lungguh ing dhamparé Allah, martakake awaké dhéwé dadi Allah, lan tumindak ngungkuli Allah.” Manuscript Releases, volume 14, 162.

Antikristus iku pralambang saka paus ing Roma lan uga Iblis, amarga paus ing Roma iku wakilé Iblis ana ing bumi. “Mangkono Iblis ngrampas hak-hak kaistiméwané Yéhuwah. Wong dosa mau lenggah ing dhamparé Allah, mratelakaké yèn dhèwèké iku Allah, lan tumindak ngungkuli Allah.” Iblis nduwèni ancas nguwasani jagad nganti mangkono nalika dhèwèké njupuk panguwasa, saéngga dhèwèké bakal ndhikte “marang manungsa kaya-kaya wong-wong mau iku para kawulané karajané, kanggo diperlakokaké, dipréntah, lan dikendhalèni miturut karepé dhéwé.” Supaya nduwèni dhampar agama kanggo mrentah saka kono, dhèwèké nyipta Gréja Katulik, lan supaya nduwèni dhampar pulitik kanggo mrentah saka kono, dhèwèké nyipta Perserikatan Bangsa-Bangsa.

“Kompromi antarané paganisme lan kekristenan iki nuwuhaké pangrembakané ‘manungsa duraka’ kang wis diramalaké ing wangsit minangka wong sing nentang lan ngluhuraké awaké dhéwé ngungkuli Gusti Allah. Sistem agama palsu sing raseksa mau iku karya agunging pangwasané Iblis—sawijining monumèn tumrap usaha-usahané kanggo njumenengaké awaké dhéwé ing dhampar supaya mrentah bumi miturut karsané.” The Great Controversy, 50.

Mukjijat Fatima, lan ramalané sing satanis, iku minangka sarana kang wis dienggo déning Sétan kanggo nyawisaké sawijining tatanan profètis kang ndadèkaké Katolik kanthi cepet nyerahaké gréjané menyang ing pangwasané, nalika dhèwèké ngatonaké awaké, lan nyamar dadi Kristus. Panyamarané dadi Kristus diwiwiti nalika hukum Minggu kang bakal enggal rawuh, kang diwakili ing ayat nembelas, ayat rong puluh loro, ayat telung puluh siji, lan ayat patang puluh siji saka Daniel pasal sewelas.

“Liwat pranatan sing netepake lembaga Kepausan kanthi nglanggar angger-anggering Allah, bangsa kita bakal misahake awake kanthi tuntas saka kabeneran. Nalika Protestantisme bakal ngulurake tangane nyabrang jurang kanggo nggenggem tangane kakuwasan Roma, nalika dheweke bakal ngambah ngliwati telenging jurang kanggo sesalaman karo Spiritualisme, nalika, ing sangisoring pangaribawaning sesambungan telu iki, nagara kita bakal nampik saben asas Konstitusine minangka pamarentahan Protestan lan republik, sarta bakal nyawisake dalan tumrap panyebaran pepalang lan kasasarane kapausan, mula kita bisa mangerteni manawa wektu tumindaké Iblis kang nggumunake wis teka lan manawa pungkasane wis cedhak.” Testimonies, jilid 5, 451.

Nalika ana angger-angger Minggu ing Amérika Sarékat, “wektu wis tekan kanggo pakaryan Satan kang nggumunaké.” Ing Wahyu bab telulas, ayat sewelas, Amérika Sarékat “ngandika” kaya naga, banjur ing ayat telulas, kang mung netepaké apa kang kelakon nalika Amérika Sarékat “ngandika,” yaiku kanthi netepaké angger-angger Minggu, Satan katon kaya nyeluk geni supaya tumurun saka langit.

“Para abdiné Allah, kanthi pasuryan padhang lan sumunar déning kasucèn pasrah suci, bakal enggal-enggal tindak saka panggonan siji menyang panggonan liyané kanggo martakaké pawarta saka swarga. Kanthi éwonan swara, ing saindenging bumi, pepèling iku bakal diwènèhake. Kaélok-an-kaélok-an bakal katindakaké, wong-wong lara bakal mari, lan pratandha-pratandha lan kaélok-an-kaélok-an bakal ngetutaké wong-wong pracaya. Iblis uga makarya, kanthi kaélok-an-kaélok-an goroh, malah nganti nurunaké geni saka swarga ana ing ngarsané manungsa. Wahyu 13:13. Mangkono para padunung bumi bakal digawa kanggo nemtokaké ngadegé.” The Great Controversy, 611, 612.

Pawartos-pawartos Fatima dipratelakaké beneré déning sawijining mujijat sing kasaksèni déning koran-koran pamaréntah ateistis sing rawuh ing prastawa mau supaya mbantah pangakèn-pangakèn sing wis kaatur ngenani apa sing sinebut Sang Perawan Maria ngunjungi bocah telu mau ing tanggal kaping telulas saben sasi wiwit sasi Mèi nganti dumadiné mujijat mau ing 13 Oktober 1917. Saben organisasi pawarta ateistis sing ana ing Fatima nalika mujijat iku dumadi negesaké prastawa mau. Iku satemené mujijat sing nyata (saka Iblis).

Kados ingkang dipunmangertosi déning Malachi Martin wonten ing bukunipun, Paus Yohanes Paulus dipunpituduh déning pengabdianipun dhateng Maria saking Fatima. Ramalan rahasia saking Fatima, ingkang mesthinipun boten dipunwedharaken ngantos taun 2000, temtu kemawon minangka ramalan setan, nanging ing dinten-dinten pungkasan Gusti Yesus mbaleni dinten-dinten wiwitan. Kitab ingkang paling sepuh wonten ing Alkitab, kitab kapisan ingkang dipunsurat déning Musa, inggih punika Kitab Ayub, lan kitab punika nedahaken bilih Ayub, ingkang nglambangaken wong satus patang doso sekawan ewu, awit sedaya ramalan kalampahan kanthi paling sampurna wonten ing dinten-dinten pungkasan. Satan, wonten ing cariyos Ayub, dipunparengaken nggawa pati lan karusakan dhateng Ayub, kanggé ancas nyobi Ayub. Kaelok-an-kaelok-an ingkang Satan dipunparengaken nindakaken wonten ing dinten-dinten pungkasan, punika kaelok-an ingkang sajatosipun. Punika kaelok-an setan, nanging Allah sampun marengaken Satan nindakaken tumindak puncakipun, kanggé ancas ingkang sami kaliyan wekdal Panjenenganipun marengaken Satan nyobi Ayub.

“Akeh wong ngupaya nerangake manéka pawujudan rohani kanthi ngatributaké kabèh iku mung marang panipuan lan kaprigelan tangan saka pihak médium. Nanging sanadyan temenan yèn asil saka akal-akalan asring dipasrahaké kaya-kaya pawujudan sing asli, ana uga pratandha-pratandha nyata saka kakuwatan adikodrati. Ketukan-ketukan misterius kang dadi wiwitané spiritisme modern iku dudu asil saka rekayasa utawa kelicikan manungsa, nanging minangka pakaryan langsung saka para malaékat ala, kang kanthi mangkono ngenalaké salah siji saka pangapusan pikiran kang paling kasil lan ngrusak nyawa. Akeh wong bakal kepéngin jebak amarga pracaya yèn spiritisme iku mung panipuan manungsa; nalika digawa adhep-adhepan karo pawujudan-pawujudan kang ora bisa ora kudu dianggep adikodrati, wong-wong mau bakal kasasaraké, lan bakal katuntun nampani iku minangka kakuwatané Gusti Allah kang agung.

“Wong-wong iki nglirwakake paseksèn Kitab Suci ngenani kaelokan-kaelokan kang katindakake déning Sétan lan para wakilé. Kanthi pitulungan satani, para ahli tenungé Firaun bisa niru pakaryané Allah. Paulus neksèkaké yèn sadurungé rawuhé Kristus kaping pindho bakal ana pawujudan-pawujudan kakuwasan satani kang padha mengkonono. Rawuhé Gusti bakal didhisiki déning ‘pakaryaning Sétan kanthi sakehing kakuwasan lan tandha-tandha lan kaélok-an-kaélok-an palsu, lan kanthi sakehing panipuning piala.’ 2 Tesalonika 2:9,10. Lan rasul Yohanes, nalika njlentrehaké kakuwasan nindakaké mukjijat kang bakal kawedhar ing dina-dina wekasan, mratelakaké: ‘Panjenengané nindakaké kaélok-an-kaélok-an gedhé, nganti gawé geni tumurun saka langit marang bumi ana ing ngarsané manungsa, lan nasaraké wong-wong kang manggon ing bumi lumantar kaélok-an-kaélok-an mau kang diparingi kakuwasan kanggo ditindakaké.’ Wahyu 13:13, 14. Ing kéné ora mung panipuan kosong kang diramalaké. Manungsa disasaraké déning kaélok-an-kaélok-an kang para wakilé Sétan nduwèni kakuwasan kanggo nindakaké, dudu kang mung dipralambangaké nindakaké.”
The Great Controversy, 553.

Pesen-pesen Fatima ing buku Malachi Martin dipratelakaké minangka struktur kenabian Katulik ing dina-dina wekasan, gegayutan karo sawijining perjuangan internal ing sajroning gréja, kang bisa dipratandhakaké minangka paus kang becik mungsuh paus kang ala, utawa paus konservatif mungsuh paus liberal. Paus konservatif, lan miturut pamacan Martin tumrap mukjijat mau, paus kang becik, ndhasaraké pangretèné marang Konsili Vatikan Kapisan, uga kawentar minangka Vatikan I, kang kalaksanaan wiwit tanggal 8 Désèmber 1869 nganti 20 Juli 1870, diselarasaké déning Paus Pius IX lan utamané ngarah marang netepaké dogma infalibilitas papal sarta nanggapi manéka prakara teologis lan doktrinal kang nalika semana diadhepi déning Gréja Katulik. Konsili Vatikan Kapindho, kang lumrahé kawentar minangka Vatikan II, dianakaké luwih pungkasan, wiwit tanggal 11 Oktober 1962 nganti 8 Désèmber 1965. Konsili punika diselarasaké déning Paus Yohanes XXIII lan diterusaké déning Paus Paulus VI sawisé sédaipun Yohanes XXIII.

Dina-dina pungkasan Katulik, kados ingkang dipunandharaken déning Martin, nandhesaken perjuangan antawisipun infalibilitas lan primasi gréja Roma kados ingkang katetepaken wonten ing Vatikan I, mungsuh liberalisme ingkang samenika kapratelakaken déning Fransiskus, paus ingkang “woke”, lan kaawakili wonten ing dokumèn-dokumèn Vatikan II. Martin ngusulaken bilih ing salebeting perjuangan antawisipun kalih pendekatan punika tumrap ngendhalèkaken gréja, perang donya kaping tiga njeblug, lan Gusti Yesus wangsul, tumurun dhateng bumi lan maringi berkahipun dhateng paus ingkang sae sarta ngasta dhampar gréja Katulik.

Ing ayat telulas nganti limalas, ing Daniel sewelas, sajarah kang langsung ndhisiki undhang-undhang Minggu ing ayat nembelas, nggambarake perang kaping telu lan kang pungkasan saka perang-perang proksi. Iku perang kang ndhèrèk kamenangané Putin ing ayat sewelas lan rolas, nanging ing tengahing telung ayat iku, ayat patbelas mratélakaké nalika Katulik mlebu ing sajarah dina-dina pungkasan.

Miturut Yesaya, sundel saka Roma dilalekake sajrone pamaréntahan simbolis pitung puluh taun saka karajan kaping enem ing ramalan Kitab Suci. Nalika kaping pisan kapausan ditetepake ing bumi ing taun 538, tandha dalan kang ndhisiki penyetepane iku yaiku dekret Justinianus ing taun 533.

Sajarah ing saubengé dekret Justinianus nuduhaké yèn Justinianus ngupaya ngukuhaké panguwasané atas karajané kanthi ngrampungaké pasulayan agama sing wis njalari geger ing karajan iku. Pasulayan iku yaiku apa gréja ing Konstantinopel ing sisih wétan, utawa gréja ing Roma ing sisih kulon, kang dadi sirah saka gréja sing sinebut gréja Kristen. Ing ayat telulas, présidhèn pungkasan saka Amérikah Sarékat bakal ngadhepi sawijining pasulayan sing meksa dhèwèké kanggo njajakaké sajarahé Justinianus, lan ngumumaké yèn gréja Katulik iku sirahing para gréja, lan pambener tumrap para bidat, supaya bisa ngadegaké panyengkuyung pulitik sing diperlokaké kanggo ngukuhaké panguwasané.

Kita ora kena ngandel babar pisan marang ramalan-ramalan satanis saka Fatima, nanging kita katemtokaké supaya ndeleng apa kang kawedhar ana ing Sabdaning Allah. Ing wiwitaning abad kaping rong puluh, kaloro sunguné kéwan bumi iku mlebu ing turunane kang katelu, yaiku turunaning kompromi. Sungu Republik masrahaké sistem keuangané marang para bankir donya, kang nulur asal-usulé bali menyang kulawarga Red Shield, yaiku Rothschilds, lan gandhèngané kang rahasia karo Illuminati, Freemasonry, masyarakat-masyarakat rahasia, lan tatanan Jesuit. Sister White kanthi langsung mènèhi pepéling bab entitas-entitas iki. Ing wektu kang padha, Adventisme Laodikia, minangka sungu Protestan, masrahaké institusi-institusi pendhidhikan lan agamané marang pamaréntahan donya.

Ing sajroning wekdal punika piyambak, ratu kidul modern miwiti sajarahipun kanthi Revolusi Rusia, lan ratu lor modern miwiti sajarahipun kanthi mukjijat Fatima. Kados ingkang dipun-tekanaken déning Malachi Martin wonten ing bukuipun, ngungkuli perjuwangan internal antawisipun paus ingkang sae lan paus ingkang awon, pesen-pesen Fatima nandhesaken perjuwangan Katulik nglawan ateisme sacara umum, nanging langkung mligi nglawan ateisme Rusia. Rahasia ingkang ing taun 1917 kedah dipun-tindakaken déning paus punika ngemot prasetya (satanis), bilih menawi paus badhé nyeluk sawijining conclave lan masrahaken Rusia dhateng Perawan Maria, mila boten badhé wonten perang donya kaping kalih. Rahasia punika ugi nedahaken bilih menawi paus nampik, Rusia badhé nyebaraken filsafatipun kanthi amba sanget, lan sawetawis punika lajeng badhé wonten perang donya sanèsipun.

Perang Donya kapindho nyakup perang antarané Katulikisme nglawan Komunisme Rusia. Tentara proksi Katulikisme ing perang iku yaiku Jerman Nazi. Kapapan tansah migunakaké tentara-tentara proksi. Ing taun 1933 gréja Katulik, lumantar pakaryané Kardinal Pacelli, nandhatangani sawijining konkordat karo Adolph Hitler sing marengaké Hitler njupuk panguwasa ing Jerman, lan miturut pasekséné Hitler dhéwé, kontrak (konkordat) iku kang marengaké Hitler ngrampungaké pitakon Yahudi. Wong-wong Nazi iku dadi proksi kapapan nglawan Rusia sing atheistis ing Perang Donya II, lan ing paprangan kapindho saka

perang-perang proksi, sing saiki lagi kalakon ing Ukraina, prakara iku ditindakaké déning tentara proksi Nazi liyané.

Panaliten iki badhé kita lajengaken ing artikel salajengipun.

“Liwat rong kasalahan gedhé, yaiku kalanggenganing jiwa lan kasucèné dina Minggu, Iblis bakal nggawa manungsa menyang ing pangapusané. Nalika kang kapisan ndadèkaké dhasar tumrap spiritualisme, kang kapindho nuwuhaké sesambungan katresnan karo Roma. Para Protestan ing Amerika Sarékat bakal dadi sing kawitan nguluraké tangané nyabrang jurang supaya nyekel tangané spiritualisme; wong-wong mau bakal nguluri tangan ngliwati telenging jurang kanggo jabat tangan karo kakuwasan Roma; lan ana ing sangisoré pangaribawané paseduluran telu iki, nagara iki bakal lumaku manut tapak-tlacaké Roma ing ngidak-idak hak-haking kalbu.”

“Manawa spiritualisme saya cedhak niru Kristen nominal ing jaman iki, saya gedhé kakuwasané kanggo ngapusi lan njiret. Iblis dhéwé bakal mratobat, manut tata cara modern. Dhèwèké bakal ngatonaké awaké kanthi watak malaékat pepadhang. Lumantar pirantiné spiritualisme, kaélok-an-kaélok-an bakal katindakaké, wong-wong lara bakal diwarasaké, lan akèh kaajaiban kang ora bisa disélaki bakal kalakon. Lan amarga roh-roh iku bakal ngakoni pracaya marang Kitab Suci lan nduduhaké pangurmatan marang pranatan-pranatan gréja, pakaryané bakal ditampa minangka pepanggihaning kakuwasan ilahi.

“Garis pambédan antarané wong-wong kang ngakoni dadi wong Kristen lan wong-wong duraka saiki meh ora bisa dibédakaké. Para anggota pasamuwan padha tresna marang apa kang ditresnani déning donya lan siyap nyawiji karo wong-wong mau, lan Sétan netepaké arep nglumpukaké wong-wong mau dadi satunggaling badan lan kanthi mangkono nguwataké perkarané déwé kanthi nyapu kabèh wong mlebu ing barisan spiritisme. Wong-wong Papis, kang gumunggung babagan mukjijat minangka pratandha mesthi saka pasamuwan kang sejati, bakal gampang kapilut déning daya kang nindakaké kaélok-an iki; lan wong-wong Protestan, sawisé mbuwang tamènging kayektèn, uga bakal kasasar. Wong-wong Papis, wong-wong Protestan, lan wong-wong kadonyan padha waé bakal nampa wangun kasalihan tanpa kakuwatané, lan ing sesambungan iki wong-wong mau bakal weruh satunggaling gerakan agung kanggo mretobataké donya lan nglantaraké tekane milenium kang wis suwé diarep-arep.”

“Liwat spiritisme, Sétan katon kaya dene sawijining pamaos kabecikan tumrap umat manungsa, marasaké lelara-lelarané wong akèh, lan ngakoni yèn dhèwèké nampilaké sawijining tatanan iman agama kang anyar lan luwih luhur; nanging ing wektu kang padha dhèwèké makarya minangka pangrusak. Panggodhané nuntun wong akèh marang karusakan. Ora bisa ngendhalèni dhiri njungkiring akal budi; panyenengan hawa nepsu, pasulayan, lan tumpahing getih banjur mèlu. Sétan remen marang perang, awit perang ngurubaké karep-karep jiwa kang paling ala lan banjur nyaput korban-korbané menyang kalanggengan ing sajroning kaanan kebanjiran ing duraka lan getih. Iku kang dadi ancasé, yaiku ngojok-ojoki bangsa-bangsa supaya perang siji marang sijiné, awit kanthi mangkono dhèwèké bisa nglalèkaké pikiraning wong akèh saka pakaryan panyawisan

kanggo ngadeg ing dina Allah.”

“Iblis makarya lumantar unsur-unsur alam uga kanggo nglumpukaké panèné dhewe saka jiwa-jiwa sing durung siyap. Dhèwèké wis nyinau rahasia laboratorium alam, lan nggunakaké sakèhé kakuwatané kanggo nguwasani unsur-unsur mau nganti tekan wates sing diidnaké déning Allah. Nalika dhèwèké diparengaké nandhangni Ayub, sepira enggal wedhus-wedhus lan lembu-lembu, para abdi, omah-omah, anak-anak, padha kasirnakaké, kasangsaran siji nyusul kasangsaran liyané kaya sajroning sakedhèpan. Allah piyambak kang nglindhungi titah-titahé lan mageri wong-wong mau saka kakuwatan sang karusakan. Nanging jagad Kristen wis nedahaké pamerdi marang angger-anggeré Yéhuwah; lan Pangéran bakal nindakaké persis kaya kang wis dipratélakaké yèn bakal ditindakaké—Panjenengané bakal narik berkah-berkahé saka bumi lan nyingkiraké pangreksan-Nya saka wong-wong sing mbrontak marang angger-angger lan piwulang-Nya lan meksa wong liya supaya nindakaké mangkono uga. Iblis nguwasani kabèh wong sing ora dijaga kanthi mirunggan déning Allah. Dhèwèké bakal maringi sih lan kamakmuran marang sawatara wong kanggo ndhukung rancangan-rancangane dhéwé, lan dhèwèké bakal nekakaké kasangsaran marang wong liya lan nuntun manungsa supaya pracaya yèn Allah-lah sing nandhangni wong-wong mau.” *The Great Controversy*, 588, 589.